

I Corinthe 10:14 - 16

Gemeente,

Voor een goed verstaan van deze verzen denken we nog even aan de aanleiding. Waarom Paulus hierover schrijft. Dat waren die offerfeesten in Corinthe. Van elke beroepsgroep. Elke beroepsgroep had zijn eigen god/afgod. De aannemers, de vrachtwagenchauffeurs, de hoveniers, de studenten enz. En 1 of een paar keer per jaar had die beroepsvereniging het offerfeest in de tempel van de afgod. Met nogal wat drank, en uitspattingen daarbij. Een combinatie die overigens vaker voorkomt. Afgoden én losbandigheid. Kunnen de aannemers, vrachtwagenchauffeurs, hoveniers, studenten die christen zijn geworden daar nog naar toe gaan? Of...moeten ze daar wegblijven, al betekent dat eigenlijk het eind van hun beroep en van het plezier daarin?

Daar zullen ze vandaan moeten blijven. Daar is Paulus duidelijk in. Allereerst, we hoorden dat in de voorbereidingspreek, omdat een christen een voorbeeldfunctie heeft. Als jongeren, of zwakke gelovigen hun ouders, leidinggevend, ambtsdragers daar zien, dan denken zij: o dus dat mag blijkbaar ook. En zij kunnen zich niet staande houden temidden van die verleidingen.

Ten tweede vroeg/vraagt de Schrift ons: overschat je jezelf niet? Kun je daar zijn zonder dat je gedachten erdoor beïnvloed worden? Denk je echt dat je kunt zeggen: ik ben daar wel, maar dat doet mij niks, ik laat mijn gedachten daar gewoon niet door aan de gang maken.

Onze Schriftlezing voegt er nog iets aan toe. Als je je een keer zou misgaan op zo'n offerfeest, als je je een keer mee laat nemen door die sfeer, weet je wel hoe erg dat is? Weet je, besef je wel wat je dan eigenlijk doet, God aandoet? Dat is zo erg dat er maar één woord op zijn plaats is: vers 14 Vliedt de afgodendienst! Vlucht er van weg, mijd het als de pest.

Waarom zo radicaal? Waarom zo bang zijn om een keertje je te laten gaan? Als Paulus dat uiteen gaat zetten dan verwijst hij naar het Heilig Avondmaal. Naar wat brood en wijn betekenen en verzegelen. Want die verzegelen, vers 16, de gemeenschap met het lichaam en bloed van Christus. Vanmorgen, toen u, jij aanzat en brood nam en wijn dronk. Toen bezegelde dat de gemeenschap met Christus. En wat is dat?

Gemeenschap is een woord dat verbondenheid aangeeft, in de meest nauwe, intieme zin. Je kunt je verbonden voelen met de gemeente, met je klasgenoten, met vrienden, met je gezin, met je man, met je vrouw.

Maar dat kan wisselend van gradatie zijn. Met je straat voel je je misschien wat minder verbonden, met je klasgenoten ook niet allemaal even sterk, met je vrienden wel, met je man of vrouw als het goed is heel sterk. Gemeenschap, verbondenheid met Christus. En dat bestaat uit twee dingen: Hem hebben en omgang hebben. Dat lijkt toch het meest op een huwelijk, man-vrouw, bruidegom-bruid. Dat is ook een zaak van hebben en omgang hebben. Je hebt elkaar als man en vrouw, ook juridisch ligt dat vast, en je hebt omgang met elkaar, je praat met elkaar, je doet dingen samen met elkaar, je hebt lichamelijk omgang met elkaar tot en met de meest intieme vorm toe. Gemeenschap hebben.

Het Heilig Avondmaal verzegelt de gemeenschap met Christus. Dat je Hem hebt. En alles wat van Hem is. Je hebt Hem. Hij zegt: Ik ben de uwe. In Mijn lijden en sterven en in Mijn opstanding. Ik ben de uwe. En u mag zeggen: Gij zijt de mijne, mijn Zaligmaker, mijn Liefste, mijn Borg, Die Uzelf voor mij gegeven hebt. En dat je alles hebt wat van Hem is. De vergeving der zonden en de vrede met God, het oordeel/de vloek ligt achter je, voor eeuwig. Die zul je nooit meer zien. Het eeuwige leven en de opstanding in heerlijkheid. Al het Zijne is het mijne. Hem hebben.

En omgang met Hem hebben. Hij heeft omgang met mij: Zijn liefde gaat naar mij uit, Zijn verlangen gaat naar mij uit, Hij wil mij nabij Zich hebben, Zijn kracht stuwt zich in mij. Hij begeert zeer om mij tot Zich te nemen in eeuwigheid. En mijn wederliefde gaat naar Hem uit, mijn wederverlangen. Bruidegom en bruid.

De beker der dankzegging is de gemeenschap met het bloed van Christus. Het brood dat wij breken is de gemeenschap met het lichaam van Christus. Betekent en verzegelt de gemeenschap met Christus. Als van een Bruidegom met de bruid. Dat die eeuwig zijn en blijven zal. Dankzij Zijn verbroken lichaam en vergoten bloed. Zijn lijden, Zijn dragen van de last van onze zonden en de toorn Gods, van de eeuwige dood die wij anders hadden moeten sterven, van de toorn Gods waaronder wij voor eeuwig hadden moeten verzinken. Je kunt het ook zo zeggen: de gemeenschap met Christus is een verbondenheid van geven en nemen. Waarbij Hij alleen maar geeft: Zichzelf aan het kruis, tot in de dood. Zichzelf hier en nu in mijn leven met Zijn liefde, verlangen en kracht. En waarbij ik alleen maar neem, in ontvangst neem, ontvang: vergeving, vrede met God, eeuwig leven en kracht, liefde en Geest. Dat kan wel eens zo zijn dat je zegt: o heerlijk erf gij kunt mijn ziel vervoeren! Dat zijn de toppen en de pieken.

Daar is het Heilig Avondmaal teken en zegel van. Avondmaalgan-ger, kent u dat? Is dat het leven van uw leven? Is Hij het leven van uw leven? Misschien mocht u het vanmorgen ervaren aan Zijn tafel,

misschien was dat vanmorgen er minder of niet, maar is het uw leven? De lust van uw leven, de grond van uw leven? Dat u Hem hebt en omgang met Hem hebt? Omdat Hij u heeft gekocht en omdat Hij omgang met u heeft keer op keer?

Wie daar vreemd aan is, die zou zich een oordeel eten en drinken door aan te gaan. Die zou dan doen alsof hij of zij een bruid is, terwijl hij/zij het niet is.

Wie daar buiten staat, tot die komt vanavond de Heere Jezus en Hij stelt Zich voor u en zegt: Dit heb Ik te bieden. Dit is in Mij te vinden. Wat weegt daar nou tegen op? Wat kan daar tegenop? Zou u niet alles schade en drek achten om de uitnemendheid van de kennis van Mij?

Omdat dat zo is, omdat het Heilig Avondmaal de verzegeling is van deze gemeenschap met Christus, daarom zo radicaal: vliedt van de afgodendienst. Wat is een afgod dan? Alles wat je van deze omgang met Christus, je Bruidegom aftrekt en afhoudt. Alles wat als een derde is. Zoals wanneer er bij een man en een vrouw een derde, aan ander in het spel is. Als iets een afgod is dan staat het tussen Christus en je hart in. Dan trekt het je aandacht af van Christus, Die je Bruidegom is.

Dan heb je allereerst, al was dat in Corinthe hier niet aan de orde: nette afgodendienst. Want je werk kan een afgod zijn. Je hobby, je sport kan een afgod zijn. Je vrije tijdsbesteding kan een afgod zijn. Dat het zoveel tijd en aandacht in beslag neemt, dat het je omgang met Christus in de weg staat. Dat kan zijn doordat het je verhindert om Hem te ontmoeten: geen tijd voor Bijbellezen. Geen tijd voor de kerkdienst. Dat kan zijn dat je die tijd nog wel hebt of neemt, maar je gedachten zijn er niet bij, ze dwalen er weer naar toe af. Wat is dat? Overspel, geestelijke hoererie. Alsof je vrouw even een nacht met een ander doorbrengt en daarna wil terug bij jou in huis komt om gewoon verder te gaan alsof er niks gebeurd is. Vliedt de afgodendienst! Laat je werk, je hobby, je sport, je vrije tijd geen afgod worden! Dat het Christus van Zijn plaats duwt. Dat het een derde is die de omgang met Christus verstoort en onzuiver maakt.

Het klinkt zo onschuldig: ja, ik heb momenteel wat te druk om te bidden, om er elke dag mijn gedachten bij te houden. Ja, deze periode van mijn leven komt er gewoon even niet van. Lukt het allemaal niet zo erg. Maar Christus noemt het: geestelijk overspel. Zo hard komt dat bij Hem aan, zo diep grieft en krenkt Hem dat.

Dan wat er in Corinthe voorkwam. Die offerfeesten. Waar de sfeer bepaald werd door die afgoden. Alles draaide daar om die afgod. Met andere woorden, zegt vers 20 en 21: om de duivel. Bij die offerfeesten ben

je in zijn invloedssfeer. En wat is dat voor een invloedssfeer? Daar geeft Galaten 5 wel een omschrijving van: de werken van het vlees: overspel, hoerij, onreinheid, ontuchtigheden. Afgoderij, venijngeving, vijandschappen, twisten, afgunstigheden, toorn, gekijf, tweedracht, ketterijen, moord, nijd, donkenschap, brasserijen en degelijke. Dus vooral: erotiek, geweld, jaloezie, hebzucht, leugen, eerzucht. Het draait om het hier en nu, om eigen eer, eigen genot. Gedachten aan de eeuwigheid die zouden spelbreker zijn en alles bederven. Goed en noodzakelijk om je dat af te vragen: welke sfeer gaat hier van uit, heerst hier?

Vroeger moest je er letterlijk en lichamelijk naartoe om die invloed te ondergaan, moest je echt naar het stadion, de bioscoop, de discotheek, de sexclub toe. Maar tegenwoordig kun je die invloed naar jou toe laten komen: via een programma, een dvd, een film. Gewoon lekker makkelijk, thuis, of op je phone-tje. Het komt naar je toe. Die sfeer. En je ademt het in. Je gaat erin op, je geniet ervan, lekker spannend. Het komt naar jou toe en jij ademt het in: je hebt er gemeenschap mee. Je geniet ervan. Waarvan: van wat Christus verdriet doet. Die sfeer geeft en jij neemt, neemt in je op en je wilt eigenlijk nog meer en langer.

En je bent klaar en gaat 's avonds bidden, maar het lukt niet. Om je gedachten te richten op Christus en Zijn liefde. Door je gedachten flitsen allerlei invloeden heen. Je gedachten zinderen nog van de spanning over die wedstrijd, die gemiste penalty. Je omgang met Christus verstoord

Avondmaalganger. U hebt gemeenschap met Christus. Dat belijdt u. En vanmorgen werd dat verzegeld en had u gemeenschap met Hem. Gij kunt niet de drinkbeker des Heeren drinken en de drinkbeker der duivelen. Gij kunt niet deelachtig zijn aan de tafel des Heeren en aan de tafel der duivelen? Dat is geestelijk overspel, geestelijke hoerij. Dat is vanmorgen met Hem gemeenschap hebben als Bruidegom en dan met een ander. Hoe zou dat voor Hem voelen? Alsof je eigen vrouw een nachtje met een ander doorbracht en daarna weer terugkomt alsof er niks aan de hand is. Beseft u wel wat het is als je je inlaat met de invloeden van de duivel? Daar van geniet? Daar in opgaat?

Avondmaalganger, dat kan niet, dat neemt Christus niet! Dat krenkt Hem zó! Geen wonder, want het is geestelijk overspel. Vliedt van de afgodendienst. Vraag u af als u ergens naar toe gaat, als u iets kijken wilt: welke geest, sfeer hangt hier, gaat hiervan uit? En bedenk dan maar dat er weinig series, dvd's en films zijn waar de vrucht van de Geest de allesbepalende sfeer is: liefde dwz zelfopoffering, blijdschap, vrede, lankmoedigheid, goedertierenheid, goedheid, geloof dwz trouw zachtmoedigheid en matigheid, zelfbeheersing. En als er al zulke films

zijn, dan komt er zowat geen hond naar kijken....

Nou, dat is heel wat, als je avondmaalganger bent. Dan mag je echt wel nadenken wat je doet. En beseffen hoe vreselijk het is als je geestelijk overspel pleegt, gemeenschap hebt met wat niet Christus is. En je afvragen: ga ik nou genieten van waar mijn Bruidegom verdriet van heeft? Dat kan toch niet, dat mag toch niet?

Maar ik ben geen avondmaalganger denkt iemand misschien. Maar als u belijdenis hebt gedaan, kort of lang geleden? Dan hebt u toch beleden dat u Jezus kent? Dat u Hem hebt en omgang met Hem hebt? Of hebt u/jij toen gelogen? Onwaarheid gesproken? Wel belijdenis gedaan, maar zonder van Christus te zijn en Hem te kennen? Dat schreeuwt om bekering, om eerlijke belijdenis van onwaarheid. En als dat niet zo is, geldt dan niet hetzelfde als we belijdenis gedaan hebben: hoe kunnen we gemeenschap hebben met de afgoden? Genieten van duivelse invloeden? Dat is geestelijk overspel, hoererij.

Maar ik heb ook geen of nog geen belijdenis gedaan. Ben je dan niet gedoopt? Heeft Christus niet verzegelt: Ik van Mijn kant lijf je in. Ik verzegel in de Doop dat Ik je Bruidegom wil en zal zijn. Daar ding Ik naar, daar roep Ik je toe. In het verbond en je het ook. Mijn bruid, Mijn eigendom. En dan toch...overspel, hoererij? Dan toch je hart ophalen aan duivelse invloeden? Mijn Geest uitblussen! Mijn liefde krenken. Dan blus je Mijn Geest uit. Zijn vuur wordt minder. Zwakker. En je honger naar het Woord minder, je bezig zijn met de eeuwige dingen wordt minder, je hart wordt harder, je onverschilligheid neemt toe, als dat zo doorgaat....dan interesseert het je straks niks meer of je naar de hemel gaat of naar de hel. Dan denk je, 'k zal wel zien als het zover is, kan er niet mee zitten voorlopig. Geen wonder, want je hebt Mijn liefde gekrenkt, Mijn Geest uitgeblust.

Dan is er nog een tweede aspect aan. Afgodendienst gaat vaak gepaard met zonden. Drank, taalgebruik, agressie, drift, sexueel, bedrog en geweld, eerzucht, de beste willen zijn kost wat kost. Die zonden zijn een vuur. En je hart, je gedachten zijn dat papiertje. En dat papiertje komt in de buurt van dat vuur. Best spannend hoe dicht je dat papiertje erbij kan houden zonde dat het vlam vat. Maar als het vlam vat, dan gaat het vlug. Het vat op één plekje vlam, maar dan grijpt het om zich heen. Je blijft erover denken, het gaat verder. Je gaat verder op die knappe vrouw met niet al te veel kleren aan. En je houdt het niet meer tegen: het papiertje van je gedachten wordt helemaal in vlam gezet. En die agressie, dat taalgebruik is vuur dat je gedachten in vlam zet en je scheldt ook wat af in je

gedachten. En dat bedrog zet je gedachten in vlam en waarom zou je dat ook niet eens doen? En weet je wat je na verloop van tijd merkt? Je vindt het ook niet zo erg meer. Het lijkt ook niet zo erg. Iedereen doet het zo wat. Het is toch normaal. Je bent toch een gezonde Hollandse jongen?

Maar, zegt Paulus hier, zegt de Heilige Geest: wat is zonde eigenlijk? Ook die éne keer, gesteld dat het daarbij blijven zou. Wat is één zonde, avondmaalganger? Kijk eens, denk eens aan brood en wijn. Verbroken en vergoten om onzer zonden wil. Dat zijn zonden. Dat doen zonden. Zonden persen Jezus bloed uit Zijn slaap en zweet dat bloed wordt. Zonden persen Jezus bloed uit Zijn wonden. Spijkers in Zijn handen en Zijn voeten. Zonden persen Jezus bloed uit Zijn rug met die geselslagen. Dat zijn zonden. Dat doen zonden. Avondmaalganger: vanmorgen Jezus omhelst en morgen Hem geslagen. Met je ene hand Hem omhelzen en met je andere Hem slaan dat Hij bloedt. Dat is zonde. Dat is het kind dat Vader op Zijn hart trapt. Vader, Die Zijn Zoon gaf, Vader, Die mij aannam in genade, Vader, Die mij verzorgt met vaderlijke zorg en liefde altijd weer, Vader stank voor dank geven. Dat is zonde. Dat is de Heilige Geest bedroeven, de Heilige Geest, Die zoveel geduld met mij heeft, zo verdraagzaam, zo teer, zo innig mij beïnvloedt, Hem bedroeven. Eén zonde weegt niet op tegen € 1000,--, weegt niet op tegen alle commentaar van je vrienden dat je erdoor ontloopt. Zonde. In het licht van de gemeenschap met Christus, doet zeer, ontzaglijk zeer, pijn, ontzaglijk pijn. Geeft walging van jezelf, haat tegen de zonde.`

Hoe staat het met die zondebesef? Geeft eens eerlijk antwoord....
Hoe staat het met dit zondebesef?

Avondmaalganger, vliedt de afgodendienst. En weer: ligt het zoveel anders als je belijden hebt gedaan? Als je gedoopt bent? Vliedt de afgodendienst. Vanuit de gemeenschap met Christus. Kijk, de omgang met Christus is de bron, het vlieden van de afgodendienst is de rivier. Hoe meer je Christus' liefde leert kennen, hoe meer je gaat walgen van die duivelse invloeden. Dat moet je helder hebben en nooit omdraaien: dat je denkt, eerst moet ik die afgodendienst gaan haten en daarvan walgen en dan kom ik tot Christus om omgang met Hem te hebben. Dan wil je als een heilige tot Jezus komen, als een ijverige, serieuze. Maar Christus verwelkomt zondaren, goddelozen. Die erkennen en belijden: ik zit eraan vast, aan die afgodendienst, ik kom er niet los van, maar Heere Jezus, red mij, verlos mij, verzoen mij. En die gemeenschap met Christus geeft kracht, geeft haat tegen de zonde, geeft afkeer van dat geestelijk overspel. Geeft het verlangen om niet te genieten van wat Hem verdriet doet.

Vliedt er van weg. Vlucht ervandaan, mijdt het. Houdt afstand.

Beter tien keer wat te ver afstand gehouden, dan 1 keer vlam gevat in mijn gedachten en gezondigd. Vluchten dat doe je als iets gevaarlijk, bedreigend is. Dat is helder. Nou is de zonde niet gevaarlijk, bedreigend? En vluchten doe je als iets sterk is, sterker dan jij. Voor een slak vlucht niemand weg, die kun je wel aan, maar voor een grote gorilla wel, want die is sterk. Zonde is sterk, vreselijk sterk. Blijf er absoluut bij uit de buurt. Neem maatregelen dat je er vandaan blijft. En dan moet de één vooral voor deze zonde oppassen en de ander vooral voor die zonde. De een moet hier veel afstand van bewaren en de nullijn handhaven, de ander daar voor. Maar het kan heel goed zijn, dat je wat ongefilterd is weg moet doen, dat je je tv bezit moet heroverwegen.

Of tergen wij de HEERE? Of zijn wij sterker dan Hij. Of durven we het aan om het op zijn beloop te laten? God te vertoornen. God uit te dagen? God, de Almachtige, Die knipt met Zijn vingers en alles valt uiteen, Die alle engelen tot Zijn beschikking heeft, van Wie staat: vreselijk is het te vallen van de handen van de levende God. Durf je het erop te wagen om te blijven zondigen alsof het niks is? Hem te vertoornen Die beide ziel en lichaam kan verderven in de hel?

Ja, maar misschien denkt iemand al wel een hele tijd bij zichzelf: ja maar als je nou een kind van God bent, dan blijf je dat toch? Dan wordt je toch zalig, ook al zondig je en val je in zonde. Juist het Heilig Avondmaal verzegelt toch die trouw van God dat Hij je nooit loslaat. Dus...

Zeker, dat is zo, maar ten eerste. Je wil niet weten wat je jezelf aandoet als je afdwaalt en zondigt. Welke ellende je meemaakt. Als God je verlaat met Zijn vriendelijk Aangezicht, als God de duivel aan laat vechten, als Hij je de gedachte laat krijgen, ik heb tegen de Heilige Geest gezondigd. Dan is dat wel niet zo, maar de wanhoop, de angst die je dan overkomt, is met geen pen te beschrijven, dan zou je duizend keer wensen dat je niet had toegegeven. En ten tweede, als ik Jezus ken en zalig wordt, dan gaat het me juist niet meer daarom. Als je echt een kind van God en aan Zijn tafel gemeenschap met Christus ontvangt, dan wil je dat God wordt verheerlijkt! Dat Christus wordt grootgemaakt. Dan gaat het er je niet meer om: als ik zalig wordt, als ik maar niet naar de hel ga. Dan gaat het erom: Heere Jezus, als U maar eer ontvangt. En als je het er alleen om gaat: als ik maar zalig wordt, dan is dat een heel slecht teken. Kijk, voor je bekering mag het daarom gaan. Hoe word ik zalig. En zo en daarom tot Jezus komen. Maar als je Hem leert kennen dan gaat het erom dat je Hem wilt verheerlijken.

Amen